

28

A Tisztelt Alkotmánybíróság
részére!

1015 Budapest, Donáti u. 35-45.
(postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.)

A Fővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság útján

Budapest
1027 Budapest, Tölgyfa utca 1-3.
(postacím: 1255 Budapest, Pf. 49.)

20.6

FŐVÁROSI KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI BÍRÓSÁG	
KÖZIGAZGATÁSI ÉS MUNKAÜGYI KÖZTÖK	
8.	
FOLAJSTRÓMSZÁM	
KÉRDŐÍV	
Postán / Gyűjtő	Postán / Faxon
Érkezett:	2016 -06- 1 5
PÉLDÁNY:	6 példány
MELLÉKLET:	11-16. köztök. magh
FOLAJSTRÓMSZÁM	32808/13
UTÓÍRATON:	

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV/1199-0/2016
Érkezett:	2016 JÚN 24.
Példány:	6
Melléklet:	11 db
Készítőiroda:	
6	
111	

Alkotmányjogi panasza

a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által
Kfv. II.37.444/2015/13 számon hozott
végzése ellen

20.6.13. B. 49

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

panaszos mint **felneres** a **20.K.32.808/2013.**

ügyiratszámom a

alperes ellen közigazgatási határozat (V.6/2013)

bíróági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási perben a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által **Kfv.II.37.444/2015** sz. ügyben hozott **/13. sz. Végzése ellen** (a továbbiakban: „Végzés”), amely jogi képviselőm részére **postai úton 2016. április 28-án került kézbesítésre**, a számomra nyitva álló törvényes határidőn belül a csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm

Alkotmányjogi panaszindítvánnyal

élek az Alkotmánybíróságról szóló **2011. évi CLI törvény** (a továbbiakban: Abtv.) **27. §-a** alapján. Az Abtv. 52. § (1) és (1b) alapján az Alkotmánybíróság **hatáskörét** az indítvány elbírálására az Abtv. 27. § a) és b) pontjára, **jogosultságomat** az Abtv. 26. § (1) bek. a) és b) pontjára alapítom.

I. Eljárási szabályok

A Kúria mint felülvizsgálati bíróság által **Kfv.II.37.444/2015** sz. ügyben hozott **/13. sz. végzését** postai kézbesítés útján **2016. április 28.** napján vette kézhez jogi képviselőm, melyet **K/10.** számon mellékletként csatolok (a „Végzés”).

A Végzés olyan Alaptörvény-ellenes bírói döntés, amely Alaptörvény ellenes módon bírálta el keresetemet, valamint alperes felülvizsgálati kérelmét, ezáltal az alábbiakban kifejtettek szerint több, az Alaptörvényben továbbá az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményében biztosított alapjogomat is közvetlenül sérti. **Érintettségem tekintetében nyilatkozom, hogy személyem azonos a Végzés címzettjének személyével továbbá, hogy a Végzés alapjogaimat sérti a lentebb kifejtett módon.**

A jelen **panaszomat** az Abtv. továbbá az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló **1001/2013. (II. 27.) AB. Tü. határozat rendelkezéseinek megfelelően**, a törvényes határidőn belül, személyesen tettem, érintettségemet a csatolt iratokkal igazoltam.

Adatkezelési nyilatkozat:

Alulírott az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel az alábbi

jognyilatkozatot

teszem:

Kijelentem, hogy a számú alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomban szereplő személyes adataim nyilvánosságra hozatalához

nem járulok hozzá.

Indítványozom, hogy a személyes adataimat ne hozzák nyilvánosságra.

Álláspontom szerint a Kúria végzése **a felperesként Alaptörvényben, továbbá az Emberi Jogok Európai Egyezményében biztosított emberi jogaimat súlyosan sértő módon került meghozatalra.**

A Kúria határozata Alaptörvénybe illetve az EJEE-be ütköző módon bírálta el a felperesként közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított közigazgatási peremben benyújtott keresetemet. A döntés több szempontból sérti az alapjogaimat és ennek megfelelően ellentétes az Alaptörvény rendelkezéseivel a lentebb kifejtett módon.

II. Tényállás:

A rendelkezésemre álló jogorvoslati út igénybevétele, továbbá az alapjogaimat sértő Végzés előzményei

2.1. Az elsőfokú eljárás során megállapított tényállás A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős elsőfokú ítélete

2.1.1. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság, mint elsőfokú bíróság a 20.K.32807/2013/24 sz. ítéletében a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítéletében megállapított tényállást is figyelembe véve rögzíti, hogy a kérelmező (a továbbiakban: felperes) 2001. szeptember 15. és 2004. április 30. között végrehajtási ügyintéző volt a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróságon, ahol később –szolgálati viszonyának megszüntetéséig- irodavezetői feladatokat látott el, majd bírósági ügyintéző lett. 2002. február 8-án felperest a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara végrehajtó-helyettesként vette nyilvántartásba, melyet követően a felperes nem szüntette meg a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság mellett teljesített szolgálati jogviszonyát. A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter 2006. február 1-vel nevezte ki a felperest a Kőszegi Városi Bíróság mellé önálló bírósági végrehajtóvá. A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszternek a kinevezés előtt nem volt tudomása arról, hogy felperes a végrehajtó-helyettesi jogviszonyával párhuzamos szolgálati jogviszonyát nem szüntette meg.

A felperes önálló bírósági végrehajtói kinevezése érvénytelensége megállapítása tárgyában a Miniszter eljárást indított, melyet az XX-ISZFO/234/11/2012. számú végzésében megszüntetett, melyben megállapította, nem lehet állást foglalni egyértelműen abban a kérdésben, hogy az összeférhetetlen tevékenység folytatása a kinevezéshez szükséges végrehajtói gyakorlat megszerzését is kizárta-e.

A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara a megszüntető végzéssel szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet nyújtott be, melynek kapcsán a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.675/2012/2. sz. végzésében az XX-ISZFO/234/11/2012. sz. végzést hatályon kívül helyezte és a Minisztériumot új eljárás lefolytatására kötelezte, megállapította hogy a végrehajtói kinevezésnek kógens feltétele a jogszerűen teljesített végrehajtó-helyettesi jogviszony megléte, az igazságügyi alkalmazotti jogviszony összeférhetetlen a végrehajtó-helyettesi tevékenységgel, az összeférhetetlenséget már a végrehajtó-helyettesi nyilvántartásbavétel előtt, vagy azután ésszerű időben meg kellett volna szüntetni. Mivel az összeférhetetlenség nem került megszüntetésre, álláspontja szerint ennek hiányában a két éves végrehajtó helyettesi gyakorlat jogszerűen nem fogadható el.

A Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter 2013. február 20-án hozott XX-ISZFO/191/13/2013 sz. határozatában a felperes végrehajtói kinevezésének érvénytelenségét megállapította.

Felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetében elsődlegesen semmisség okán kérte az alperes határozatának megváltoztatását, másodlagosan a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter határozatának hatályon kívül helyezését, és új eljárásra kötelezését, tekintettel többek közt arra is, hogy álláspontja szerint a Miniszter fegyelmi hatáskört vont el, mert a felperes cselekménye esetlegesen fegyelmi vétségnek minősülhetett volna az akkor hatályos Vht. szerint.

A felülvizsgálati eljárásban a Közigazgatási és Igazságügyi Miniszter a kereset elutasítását kérte, tekintettel arra, hogy álláspontja szerint a felperes a kinevezés időpontjában nem felelt meg a Vht 233. § (1) bek. g) pontjának.

A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítélete a felperes keresetét elutasította. Az ítéletet a Kúria felülvizsgálta a felperes felülvizsgálati kérelmére, KfvII.37.961/2014/11. sz. ítéletével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.31227/2013/44. sz. ítéletét hatályában fenntartotta.

Még a Kúriai ítélet meghozatala előtt, 2013. február 27-én kelt a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Elnöke által El.10/2013 számon meghozott határozat, mellyel a Kőszegi Járásbíróság melletti végrehajtói álláshelyre tartós helyettesnek rendelt ki, azzal, hogy az álláshelyre tartós helyettesnek a határozat napjától az álláshely betöltéséig de legfeljebb egy év időtartamra Fekete László önálló bírósági végrehajtót rendelte ki. **Ezen határozattal szemben a Kamara a felperes részére 15 napon belül fellebbezésre adott lehetőséget, melyet a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányához kellett benyújtani.**

A határozattal szemben a felperes a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányához fellebbezést terjesztett elő. A fellebbezést azzal is indokolva, hogy a 2013. február 27-én született kamarai határozat meghozatalakor az álláshelye nem volt megüresedve, ekként az egyéb tartós helyettes kinevezésére vonatkozó törvényi feltételek nem álltak fenn, ezért kérte a határozat érvénytelenségének megállapítását, törvénysértő voltára tekintettel annak megsemmisítését.

2013. március 11-én a Kamara Elnöke meghozta az El.10/2013 sz. határozatot kiegészítő, El.18/2013 számú határozatát, melyet K/2 és K/3 alatt mellékelten másolatban csatolok.

A határozattal szemben a panaszos a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányához fellebbezést terjesztett elő a Kamara Választmányához. A fellebbezésében előadta, hogy :

„ A Vht. 240/A.§ (2) A végrehajtói állásra kirendelt tartós helyettesnek rendelkezési joga van a helyettesített végrehajtó letéti számlája felett. Ha a tartós helyettes saját iroda működtetésével látja el a helyettesítést, a végrehajtói letéti számla tulajdonosa átadhatja a letéti számlán kezelt pénzüsszeget a tartós helyettesnek, ha pedig a megüresedett végrehajtói álláshelyre új végrehajtót neveztek ki, a letéti számlán kezelt összeget átadja a szolgálatba lépő végrehajtónak.

Az El.10/2013 számú-, 2013. február 27. napján kelt határozat kimondja Fekete László tartós helyettes a Budapest Banknál vezetett [REDACTED] számú letéti számla fölött jogosult rendelkezni. Ekként ebben a határozatban [REDACTED] rendelkezési jogot kapott a letéti számla felett.

A fenti jogszabályhely szerint [REDACTED] lehetősége van, hogy átadja a letéti összeget a tartós helyettesnek, de nem a számlája feletti rendelkezési jogot. Visszás-, és jogellenes helyzet, hogy dr. [REDACTED] most is a letéti számla tulajdonosa, azonban a El.18/2013. sz. határozat már azt is kimondja, hogy a bank [REDACTED] utasításai alapján kifizetést ne teljesítsen, mert a rendelkezési joga megszűnt, noha a mai napig a számla tulajdonosa.

Fentiekre tekintettel panaszos kérte a Magyar Bírósi Végrehajtói Kamara Választmányát, hogy a fellebbezéssel támadott El.1082013 számú határozat érvénytelenségét állapítsa meg, valamint a határozatot, mint törvénysértőt semmisítse meg. ”

A panaszos El.18/2013 számú Végrehajtói Kamarai Elnöke által meghozott határozatának fellebbezése kapcsán a Magyar Bírósi Végrehajtói Kamara Választmánya, mint másodfokú hatóság 2013. május 11-én meghozta a V.6/2013. sz. Választmányi határozatát, melyet mellékelten K/5 szám alatt másolatban csatolok.

A Magyar Bírósi Végrehajtói Kamara Választmánya –mint másodfokú hatóság- által meghozott V.6./2013. sz. választmányi határozat, amely 2013. május 11-én kelt és akként rendelkezett, hogy a panaszos fellebbezését elutasította, a Kamara Elnökének El.18/2013 sz határozatát helybenhagyta, **valamint a határozat bírósági felülvizsgálatának lehetőségét a közigazgatási eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 109. § (1) bek. szerint foglalja magában.**

A V.6./2013. sz. választmányi határozattal szemben terjesztett elő a panaszos keresetet a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, melyben a Ket. 121. § (1-2) alapján, figyelemmel a Ket. 72. § (1) bek.re és a Vht. 245.§ (1) bek, Vht. 240/A.§ (2) -re kérte, hogy a Bíróság a határozatot semmisítse meg, kérte hogy a bíróság állapítsa meg, hogy a bírósági végrehajtói szolgálata ekkor még nem szűnt meg, utalt arra, hogy ekkor a vonatkozó Minisztériumi határozatot megtámadta, melynek elbírálására a bíróság előtt még nem került sor.

A keresetben a panaszos többek között arra is hivatkozott, hogy a V.5/2013. sz. tartós helytesttel rendelő választmányi határozat azért is jogszabálysértő, mert

” 1994. évi LIII. tv. 240/A. § (2) bekezdése, és annak kifejezetten a második mondata kimondja: idézem:

„240/A.§ (2) A végrehajtói állásra kirendelt tartós helyettesnek rendelkezési joga van a helyettesített végrehajtó letéti számlája felett. Ha a tartós helyettes saját iroda működtetésével látja el a helyettesítést, a végrehajtói letéti számla tulajdonosa átadhatja a letéti számlán kezelt pénzüsszeget a tartós helyettesnek, ha pedig a megüresedett végrehajtói álláshelyre új végrehajtót neveztek ki, a letéti számlán kezelt összeget átadja a szolgálatba lépő végrehajtónak.”

Az El.10/2013 számú-, 2013. február 27. napján kelt határozat kimondja [REDACTED] tartós helyettes a Budapest Banknál vezetett 10102244-58065400-02000006 számú letéti számla fölött jogosult rendelkezni. Ekként ebben a határozatban [REDACTED] rendelkezési jogot kapott a letéti számla felett.

A fenti jogszabályhely szerint a felperesnek lehetősége van, hogy átadja a letéti összeget a tartós helyettesnek, de nem a számlája feletti rendelkezési jogot. Visszás-, és jogellenes helyzet, hogy a felperes most is a letéti számla tulajdonosa, azonban az El.18/2013. sz. határozat már azt is kimondja, hogy a bank a felperes utasításai alapján kifizetést ne teljesítsen, mert a rendelkezési joga megszűnt, noha a felperes a mai napig a számla tulajdonosa.

Az El.18/2013. határozat és a V.6/2013. sz. választmányi határozat indokolásában hivatkozik a Pp. 225. § (6) bek.-re melynek idézem:”értelmében amennyiben a bíróság az ítéletében nem rendelkezett olyan kérdésről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles pótolni.”

Álláspontunk szerint sem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara-, sem a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnöke nem bíróság, ekként sem ítéletet, sem az ítélet kiegészítését joghatályosan nem hozhatta, melyből szintén az következik, hogy az El.18/2013 sz. határozat jogszabálysértő.

A választmányi határozat hivatkozik továbbá a Vht. 245. § (4) bek.-re mely alapján kifejti, hogy a tartós helyettes a végrehajtási ügyek ellátását saját irodája útján végezheti; ebben az esetben be kell jelentenie a Kamarához a számla-szerződéseit és a hivatali helyiségének címét. Álláspontunk szerint a felperes letéti számlája nem a tartós helyettes letéti számlája, felperes a számla tulajdonosa, nem pedig a határozattal rendelt tartós helyettes.

A választmányi határozat 3. oldal 1. bek.ben hivatkozott Vht. 245. § (4) bek.-re vonatkozó megállapítás-, miszerint tartós helyettes a végrehajtó számláit kezeli nem értelmezhető kiterjesztőleg akként, hogy felperes rendelkezési joga a letéti számlája felett megszűnt volna.

Felperes vonatkozásában a felülvizsgálattal támadott választmányi határozat alapját képező El.10/2013 sz. határozatot 2013. február 27-én hozta meg a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Elnöke, mely időpontban felperes a Kőszegi Járásbíróság melletti önálló bírósági végrehajtó, ekként a végrehajtói álláshely a tartós-helyettest kirendelő határozat meghozatalának időpontjában nem volt megüresedve, sem egyéb-, a tartós helyettes kirendelésére vonatkozó a jogszabályban taxatíve felsorolt törvényi feltételek sem álltak fenn a kirendelési határozat meghozatalakor. Felperes végrehajtói állása nem üresedett meg, nem függesztették fel hivatalából, sem tartósan nem volt távol.

Az **alperesi képviselő** a tárgyalási jegyzőkönyvekből és a beadványaiból is kitűnően **többször elismerte** és kifejtette, hogy az első-, és másodfokon eljáró kamarai szervek, **az alperes hibázott, amikor határozatba foglalta, mint hatósági ügyet a helyettes kirendelésére vonatkozó rendelkezéseit**, valamint amikor mint hatósági ügygel kapcsolatosan intézkedett, mert ez az ügy nem a Vht. 254/H. § (1) alá tartozik, **nem a Ket. alapján hozott határozatban kellett volna erről rendelkezni**, mert ez az intézkedés nem közigazgatási ügy. Kérte a határozat semmisségének kimondását, utalt arra, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak nincsen a perben hatásköre eljárni.

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/13. sz. tárgyalási jegyzőkönyv alperesi jogi képviselő nyilatkozata a 2. oldal első bekezdés első fordulata, idézem: „Tévesen adtunk jogorvoslati tájékoztatást”, Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32807/2013/20. sz. tárgyalási jegyzőkönyv alperesi jogi képviselő nyilatkozata 3. oldal 4. bek. idézem: „Ismételten hivatkozom arra, hogy elképzelhető, jogszabálysértően adott jogorvoslati záradéki lehetőséget a perbeli bírósági felülvizsgálathoz a felperesnek az alperesi határozat, azonban álláspontom szerint a jogszabályokat figyelembe kell venni, amelyekre már hivatkoztam az előbbieken a 18. számú beadványomban”.

2.1.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K.32.808/2013/24 sz. ítéletével (K/8. sorszám alatt mellékelem) megállapította, hogy a felperes keresete alapos.

Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint a Ket. 121. § (1) bekezdése szerint az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe, vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése szerint járt el.

A bíróság a peres felek által előadottakkal egyetértve elsőfokú jogerős ítéletében rögzítette, hogy a Vht. 254/H. § (1) bek. nem tartalmazza a tartós helyettes kinevezésére vonatkozó szabályozást, melyből kifolyólag nem határozati formában kellett volna erről az elsőfokon eljáró hatóságnak, illetőleg az azt helybenhagyó alperesi hatóságnak határozatot, döntést hoznia.

Az elsőfokú 20.K.32.808/2013/24 sz. ítélet rögzítette, hogy nem a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak nem volt hatásköre és illetékessége eljárni az ügyben, hanem a Ket. szabályai alapján az alperesnek és az elsőfokú alperesi hatóságnak nem tartozott a hatáskörébe és illetékességébe a fenti intézkedés hatósági ügyként való határozati elbírálása. Ezért kellett a semmisségre vonatkozó Ket. 121. § (1) b) –t alkalmaznia a bíróságnak, hiszen nem lehetett volna ebben a kérdéskörben első-másodfokú hatósági határozatot hozni.

A bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes eljárási jogszabályt sértett a döntése meghozatala során.

2.2. A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K. 32.808/2013/24 sz. ítélete ellen az alperes által a Kúriára mint felülvizsgálati bíróságra benyújtott felülvizsgálati kérelem:

Az elsőfokú ítélet ellen az alperes a Kúriánál felülvizsgálati kérelmet nyújtott be.

A kérelmében elsődlegesen arra kérte a Kúriát, hogy a 20.K.32808/2013/24. sz. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott ítéletét helyezze hatályon kívül, és az eljárást szüntesse meg, másodlagosan pedig az ítélet megváltoztatását, felperes keresetének elutasítását kérte.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében arra kérte a Kúriát, hogy a Pp. 275. § (3) bek. alapján a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által 20.K.32.808/2013/24. sz. ítéletét hatályában tartsa fenn.

Az alperes előadta a felülvizsgálati kérelmében, hogy a felperest nem lehet végrehajtnak tekinteni, nem láthatja el a feladatát, a miniszteri határozat meghozatala és kézbesítése után, ezen nem változtat semmit, hogy a miniszteri határozatot megtámadta bíróság előtt. (2. old. III. 1. bek.) Álláspontja szerint az alperes semmilyen jogsértést nem követett el, sőt döntéseiben mindennek megfelelt a hatályos jogszabályoknak. (3. old. IV. 2. bek.)

Alperes álláspontja szerint az a „hiba”, hogy a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara olyan formában hozta meg a határozatokat, mint a hatósági döntéseket, jogorvoslati lehetőséget is biztosítva. Alperesi felülvizsgálati kérelem 3. oldal IV. pont első bekezdésének utolsó mondatában az alábbiak szerepelnek, idézem: „A kamara döntéseinek meghozatalakor nincs elzárva, hogy egy szigorúbb rendszert alkalmazzon, mint ami minimálisan elő van írva a részére, de az egészen biztos, hogy ezt nem lehet a hátrányára felhozni, ezért elmarasztalni”

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtette, hogy az az alperesi védekezés, hogy nincsen elzárva a kamara attól, hogy bármely ügyben szigorúbb rendszert alkalmazzon, közigazgatási jogi értelemben non-sense, hiszen pontosan meghatározza a jogszabályi háttér, hogy mely ügyekben lehet Ket-es eljárásban döntést hozni, s melyekben nem, ezt nem az alperes választhatja meg, hanem jogszabály írja elő.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében is írt álláspontja szerint az ügyben a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak volt hatásköre eljárni, hiszen a Vht. 254/H. (3) bek. volt az, amely alapján a támadott-, és az annak alapját képező E110/2013, E118/2013 majd a V6/2013 Választmányi határozatot az alperes meghozta, és az ezen szakaszban foglaltak alapján biztosította mindkét hatósági határozatában a jogorvoslati jogot is. Helyesen hivatkozott a Bíróság tehát arra, hogy a Ket. szabályai alapján az alperesnek és az alperesi elsőfokú hatóságnak nem tartozott a hatáskörébe és illetékességébe a tárgy intézkedés hatósági ügyként való határozati elbírálása.

(Vht. 254/H. (3) a kamarai hatósági eljárását elsőfokon a kamara elnöksége folytatja le, az elnökség határozata és az eljárást megszüntető végzése elleni fellebbezést a választmány soron következő ülésén, de legkésőbb két hónapon belül bírálja el, A fellebbezést a kamara elnökénél, a választmányhoz címezve kell benyújtani).

Felperes a felülvizsgálati eljárásban előadta, hogy álláspontja szerint a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság ítéletében nem sértett jogszabályt, kérte a Kúriát, hogy a jogerős ítéletet hatályában fenntartani szíveskedjen.

A jogerős ítélet ellen benyújtott felülvizsgálati kérelem

A Kúria végzése

2.3. Az alperes felülvizsgálati kérelme alapjáneljárt Kúria Kfv.II.37.444/2015/13. számon hozott végzésével a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32.808/2013/24. sz. ítéletét hatályon kívül helyezte és a pert megszüntette.

2.4. A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.444/2015/13. számon hozott végzése(K/10. sorszám alatt mellékelem)

2.5. A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a 20.K.32808/2013/24. sz. Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által meghozott ítéletét helyezze hatályon kívül, és az eljárást szüntesse meg, másodlagosan pedig az ítélet megváltoztatását, felperes keresetének elutasítását kérte.

2.6. A Kúria végzésében megállapította, hogy az alperesi felülvizsgálati kérelem alapos, valamint hogy amikor tartós helyettes kirendelésére kerül sor, nem kell alkalmazni a Ket. rendelkezéseit. Ebből az is következik, hogy az ez irányú döntés nem tekinthető hatósági határozatnak, így az közigazgatási perrel nem támadható, valamint hivatkozott a Kúria Kfv.III.37.317/2015/4 sz végzésére is.

A Kúria felperes álláspontja alapján végzésében tévesen azt a következtetést vont le, hogy megállapítható a kinevezésre jogosult szerv a korábban hozott határozatából, hogy a felperes álláshelye megüresedett, tévesen mondja ki, hogy helye lett a tartós helyettes kirendelésének, mely megállapítása álláspontunk szerint iratellenes is.

A Kúria végzésében kifejtette, hogy a Ket. hatálya a jelen ügyben elbírált kérdésre nem terjed ki, ezért a bíróság sem hozhatott olyan döntést, melyben a Ket. szabályait alkalmazhatta volna a bíróság és a döntés megsemmisítéséről rendelkezett.

A Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy mind az elsőfokú-, mind a másodfokú V6/2013 határozatot az alperes a Vht. 254/H. (3) bek.alapján hozta meg, az abban foglaltak szerint mint hatósági ügyben, és a hivatkozott bekezdésben foglaltak szerint biztosítva a jogorvoslati jogot is.

A felperes álláspontja szerint utóbb nem lehet egy közigazgatási hatósági ügy formájában mint hatóság által meghozott , a jelen ügy tárgyát képező El.10/2013,El18/2013 majd V.6/2013 sz. választmányi határozatot utólag akként reparálni, hogy utóbb azt mondja az alperes, hogy ezek a határozatok bár az alperes mint hatóság által kerültek közigazgatási határozat formájában meghozatalra, ennek ellenére ezeket –bár tévedését elismeri- nem lehet közigazgatási perben támadni.

A Kúria álláspontunk szerint túlterjeszkedve, mintegy utólagos reparációt nyújt egy hatósági ügyben hatósági határozat meghozatalához, mikor végzésében kimondta, hogy a hatósági határozatok (noha azok ilyen formában kerültek meghozatalra az alperes által) megtámadása nem a közigazgatási és munkaügyi bíróság hatáskörébe tartozik, s a keresetlélvél idézés nélküli kibocsátásának lett volna helye.

Itt jegyezzük meg, hogy a keresetlélvélben a felperes maga is kérelmezte a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságot, hogy amennyiben hatáskörének hiányát állapítaná meg, a keresetet helyezze át a hatáskörrel rendelkező bírósághoz.

III.

Az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései, Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezete alatt szabályozott alapjog sérelmének állításával

az Abtv. 52. § (1) és (1b) alapján az Alkotmánybíróság **hatáskörét** az indítvány elbírálására az Abtv. 27. § a) és b) pontjára, **jogosultságomat** az Abtv. 26. § (1) bek. a) és b) pontjára alapítom.

Az Abtv. 52. § (1b) bek. b) pontja alapján az **Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét**, az Alaptörvény **Szabadság és Felelősség fejezete** alatt szabályozott alapjog sérelmének állításával az alábbiak szerint jelölöm meg:

Azt állítom, hogy a panaszolt Végzés sérti a panaszos Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezete: I. cikk (3)-bek-t, XXIV. cikk (1)-t, XXVIII. cikk (1) bek-t, XXVIII. cikk (7) bek-ben, valamint XIII. cikk (1)-(2)bek.-ben foglalt és biztosított jogait.

Az Alkotmánybíróság

24. cikk (2) bekezdés

d) alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját;

B) cikk

(1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

1. cikk (3) bekezdés

Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.

A bírósághoz fordulás jogának korlátozása a jelen ügyben az, hogy nem megfelelő hatósági határozat meghozatala esetén a panaszos nem tud a megfelelő bírósághoz fordulni, a nem megfelelő jogorvoslati kitanítással rendelkező és nem megfelelő formában a hatóság által meghozott határozat miatt, ekként nem felel meg az Alaptörvény I. cikk (3) nak sem.

Q cikk

(2-3) bekezdés

Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját. Magyarország elfogadja a nemzetközi jog általánosan elismert szabályait. A nemzetközi jog más forrásai jogszabályban történő kihirdetésükkel válnak a magyar jogrendszer részévé.

XXIV. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.”

A fenti rendelkezésre vonatkozó kommentár szerint az ehelyt szabályozott tisztességes ügyintézés követelménye nem csupán a **jogszabályok megtartásával** azonos, bár ez mindenképpen szükséges feltétele annak.

A tisztességes eljáráshoz való jog több elvet és garanciális elemet is magában foglal, a bírósághoz fordulás jogát, a pártatlanság, valamint a jogegyenlőség követelményét, az ésszerű időn belüli eljárást, a fegyveregyenlőség elvét és a jogorvoslathoz való jogot is.

Álláspontunk szerint a Végzés azért sérti a fenti cikk (1) bek-ben foglaltakat, mert a vonatkozó anyagi jogszabály a Ket. 121. § (1) bekezdése szerint az e fejezetben szabályozott eljárások során a döntést meg kell semmisíteni, ha b) az ügy nem tartozik az eljáró hatóság hatáskörébe, vagy illetékességébe, kivéve, ha a hatóság a 22. § (3) bekezdése szerint járt el. Ennek megfelelően került sor a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32.808/2013/24 sz. ítélete meghozatalára, míg ezen jogszabályi rendelkezést a Végzés nem veszi figyelembe.

A Végzés az anyagi jogszabályt ekként a XXIV. cikkben foglalt panaszosi jogokat is sérti, tekintettel arra, hogy a Végzés azt mondja ki, hogy a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32.808/2013/24. sz. ítéletével nem semmisíthette volna meg a V.6/2013 sz. alperesi választmányi határozatot; a határozat közigazgatási perrel nem támadható. Teszi mindezt annak ellenére, hogy az alperesi Kamara mindkét fokon közigazgatási határozatot hozott, azt Ket., közigazgatási határozati jogorvoslatra vonatkozó résszel látta el.

A Végzésben utóbb nem lehetett volna, egy közigazgatási hatósági ügy formájában mint hatóság által meghozott -, a jelen ügy tárgyát képező El.10/2013, El.18/2013 majd V.6/2013 sz. választmányi határozatot utólag akként reparálni, hogy utóbb azt mondja az alperes, hogy ezek a határozatok bár az alperes mint hatóság által kerültek közigazgatási határozat formájában meghozatalra, ennek ellenére ezeket –bár tévedését elismeri- nem lehet közigazgatási perben támadni. Feltéve, de meg nem engedve, ez azt jelentené, hogy bármely köztisztviselő, mely közigazgatási határozatot is hozhat, hozhat olyan határozatot, melyben azt közigazgatási határozatnak tünteti fel, közigazgatási bíróság előtti jogorvoslati rendelkezéssel látja el, majd azt nem lehet közigazgatási bíróság előtt megtámadni?

Előadjuk továbbá, hogy tudomásunk szerint analóg ügyben a keresetet mind a Fővárosi Törvényszék, mind a Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságra egy napon érkeztek, majd a Fővárosi Törvényszék áttette az ügyet a Közigazgatási és Munkaügyi Bírósághoz. Esetünkben már a keresetlevélben szerepelt, hogy hatáskör hiánya esetén tegye át a Fővárosi és Közigazgatási Bíróság az ügyet, de azt nem tette át. A Végzés erre ki sem tér, az áttételre vonatkozó kérelmet figyelembe sem vette.

28. cikk

A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

XXVIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

„(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti.”

A fenti bekezdésekben foglaltak szerint a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely az Alkotmánybíróság álláspontja szerint olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni.

6/1998. (III. 11.) AB határozat is tartalmazza, hogy : „A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme a „fegyverek egyenlősége”.

Az EJEB esetjoga szerint a tisztességes eljáráshoz való jog megillet minden olyan személyt, aki úgy véli, hogy jogellenes beavatkozás történt valamely jogának gyakorlásába, és aki azt panaszolja, hogy nem volt lehetősége, hogy igényét a 6. cikk. 1. be. támasztott követelményeknek megfelelően bíróság elé terjessze. (ld. Le Compte, Van Leuven and De Meyere v. Belgium, 1981-06.23., 44§, Series A. no. 43). ¹

6. cikk nem kötelezi az államokat arra, hogy a polgári jogi jogviták minden szakaszában az Egyezmény által követelt garanciákat nyújtó bíróságok járjanak el, hanem az eljárás előzetes, első szakaszában eljárhatnak közigazgatási, szakmai szervezetek, vagy a kérdéses garanciákat nem teljeskörűen biztosító igazságszolgáltatási szervek is –a kérdéses állam jogi hagyományaitól függően. Ebben az esetben azonban kell olyan bírói szerv, mely az eljárásban született határozatot a fél kezdeményezésére teljes hatáskörrel felülvizsgálhatja, és egyben ennek során biztosítja az Egyezményben foglalt garanciákat. ²

A magyar bírói gyakorlatból kitűnik, hogy a felülvizsgálat kiterjed ténykérdésekre, a kereseti kérelemtől függően e ténykérdések részletes vizsgálatára, sőt ezen belül még a támadott határozatban foglalt mérlegelés vizsgálatára is. ³

A Végzés sérti a panaszos tisztességes eljáráshoz való, a fegyverek egyenlőségének jogát, a fegyverek egyenlőségének elvét is, tekintettel arra, hogy annak ellenére hogy alperes közigazgatási végzést hozott, mellyel szemben terjesztettünk elő keresetet, a Végzés a kereset tárgyát nem képező tárgyban, azaz a végzés közigazgatási vagy nem közigazgatási voltának megítélésében és hatáskörhiány megállapításában határozott, úgy hogy annak ellenére hogy már a keresetben szerepelt a hatáskör hiány esetében az áttétel iránti kérés, a Végzés hatáskör hiányra hivatkozva az Ítéletet hatályon kívül helyezte.

A Végzés sérti a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogát, tekintettel arra, hogy panaszos az alperes köztestület által meghozott közigazgatási határozatot az abban foglaltaknak megfelelően, az abban foglalt Ket.es jogorvoslati tájékoztatásnak, rendelkezésnek megfelelően támadta, azonban ezt a Végzés figyelmen kívül hagyta, ahogyan azt is, hogy az alperes maga által is elismerten rosszul hozta meg a V.6./2013. számú határozatát. Ezt, hogy nem ilyen formában kellett volna meghozni a döntést, a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20. K.32.808/2013/24 sz. ítélete kimondta, a Ket. rendelkezései alapján az alperesnek és az elsőfokú alperesi hatóságnak nem tartozott a hatáskörébe és illetékességébe a fenti intézkedés hatósági ügyként való határozati elbírálása, ekként az Ítélet szerint az anyagi jogszabályok-, Ket. 121.§ miatt megsemmisítésnek van helye.

1 Kress v. France no. 39594/98 judgement, 7 June 2001, 72.§

2 Albert és Le Compte v Belgium, 1983.02.10-i ítélet, 29. pont; megerősítve British-American Tobacco Company Ltd v Hollandia 1995.11.20-i ítélet, 78. pont; De Haan v Hollandia, 1997.08.26-i ítélet, 52. pont; Kingsley v Egyesült Királyság, 2000.11.07-i ítélet, 51. pont, ugyanezen ügyben a Nagykamara által 2002.05.28-án hozott ítéletben, 34. pont.

3 ld. pl Fővárosi Bíróság 2.K. 35.262/2000/8., Legfelsőbb Bíróság Kf. IV. 27.929/1998/4., Fővárosi Bíróság 2. K. 31586/1993/6 ítéleteket.

A Kúria figyelmen kívül hagyta, hogy mind az elsőfokú-, mind a másodfokú V5/2013 határozatot az alperes a Vht. 254/H. (3) bek.alapján hozta meg, az abban foglaltak szerint mint hatósági ügyben, és a hivatkozott bekezdésben foglaltak szerint biztosítva a jogorvoslati jogot is.

XIII. cikk

„(1) Mindenkinek joga van a tulajdonhoz és az örökléshez. A tulajdon társadalmi felelősséggel jár.

(2) Tulajdont kisajátítani csak kivételesen és közérdekből, törvényben meghatározott esetekben és módon, teljes, feltétlen és azonnali kártalanítás mellett lehet.”

Az Alkotmánybíróság döntésében már rámutatott, hogy a tulajdonjog valamely tartalmi elemének a korlátozása csak akkor jár magának a tulajdonjognak, mint alkotmányos jognak a korlátozásával, és ezáltal csak akkor alkotmányellenes, ha az nem elkerülhetetlen, vagyis, ha kényszerítő ok nélkül történik, továbbá ha a korlátozás súlya a korlátozással elérni kívánt célhoz képest aránytalan. Ebből következik, hogy az alkotmányos szabályok eleve teret engednek az alapjogok törvényi korlátozásának, ha a korlátozás az alapjog lényeges tartalmát nem érinti. Márpedig nem érinti az alapjog korlátozhatatlan lényegét az olyan törvényi szabályozás, amely a korlátozást valamely más alkotmányos jog teljesítése és garantálása érdekében alkalmazza, tehát ha a korlátozást valamilyen más alkotmányos jog biztosítása elkerülhetetlenül szükségessé teszi, feltéve, ha a korlátozás e jog biztosításával - mint alkotmányos céllal - arányban áll és azt nem lépi túl. (2299/B/1991. AB határozat)

A tárgy esetben a „ A Vht. 240/A.§ (2) bek. érvényesül. A végrehajtói állásra kirendelt tartós helyettesnek rendelkezési joga van a helyettesített végrehajtó letéti számlája felett. Ha a tartós helyettes saját iroda működtetésével látja el a helyettesítést, a végrehajtói letéti számla tulajdonosa átadhatja a letéti számlán kezelt pénzüsszeget a tartós helyettesnek, ha pedig a megüresedett végrehajtói álláshelyre új végrehajtót neveztek ki, a letéti számlán kezelt összegeket átadja a szolgálatba lépő végrehajtónak. A tárgy esetben a mai napig nem neveztek ki új végrehajtót a panaszos helyett a megüresedett végrehajtói álláshelyre, az álláshelyen helyettesítés történik.

A fenti jogszabályhely szerint a panaszosnak lehetősége van, hogy átadja a letéti összeget a tartós helyettesnek, de nem a számlája feletti rendelkezési jogot. **Visszás-, és jogellenes helyzet, hogy a panaszos most is a letéti számla tulajdonosa, azonban a El.18/2013. sz. határozat már azt is kimondja, hogy a bank [REDACTED] utasításai alapján kifizetést ne teljesítsen, mert a rendelkezési joga megszűnt, noha a mai napig a számla tulajdonosa.**

A Kúria Végzése csorbítja a panaszos tulajdonhoz való jogát, ekként sérti és ellentétes a XIII. cikkben foglaltakkal.

A panaszos álláspontja szerint utóbb nem lehet egy közigazgatási hatósági ügy formájában mint hatóság által meghozott , a jelen ügy tárgyát képező El.10/2013, EL.18/2013 majd V.6/2013 sz. választmányi határozatot utólag akként reparálni, hogy utóbb azt mondja az alperes, hogy ezek a határozatok bár az alperes mint hatóság által kerültek közigazgatási határozat formájában meghozatalra, ennek ellenére ezeket –bár tévedését elismeri- nem lehet közigazgatási perben támadni.

IV.

A Kúria végzésének Alaptörvénybe ütközése

4.1. Alapvetés

Az Abtv. 27. §-a úgy rendelkezik, hogy alkotmányjogi panasszal az egyedi ügyben érintett személy, vagy szervezet akkor fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségét már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

A T. Alkotmánybíróság jogértelmezése alapján a bíróságok érdemi ítélező tevékenységük útján teljesítik fent hivatkozott feladataikat. A bíróságok ítélkező tevékenysége alapvetően az ügynek vagy az üggyhez szorosan kapcsolódó érdemi kérdésnek a jogerős eldöntésére irányul úgy, hogy a bíróság meghozott határozatához maga is kötve van.”

4.2. Az Alkotmánybíróság Alkotmányon alapuló döntéseinek kötelező ereje

A hivatkozott alapjogi sérelem kapcsán az Alkotmánybíróság olyan döntéseire is hivatkozom, amelyeket a testület még a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) normaszövege alapján hozott.

A 22/2012. (V. 11.) AB határozatban, 7/2013. (III. 1.) AB határozatban foglaltakra. Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltak értelmezésekor irányadónak tekinti a **tisztes eljárás**hoz fűződő alapvető joggal kapcsolatban kimunkált korábbi alkotmánybírósági gyakorlatot. A 6/1998. (III. 11.) Ab határozatban szereplő alkotmányos mérce értelmében a **tisztes eljárás** (fair trial) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, melyet eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni.

Az Alkotmánybíróság a **jogbiztonság elvének egyik leglényegesebb elemével, a jogerő tiszteletben tartásával** kapcsolatban kialakított korábbi álláspontja szerint: az anyagi igazságosság és a jogbiztonság követelményét a **jogerő intézménye hozza összhangba a jogbiztonság elsődlegessége alapján**. A jog- erő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A **jogerős határozatok megváltoztathatatlenségéhez és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.**(9/1992. (I. 30.) Ab határozat, Abh 1992, 59, 66.].

Az Alkotmány (57. § (1) bekezdése) rendelkezése az eljárási garanciákon túl a **bírósághoz fordulás alapjogát** foglalja magában. (9/1992. (I. 30.) Ab határozat, Abh 1992, 67.; 59/1993. (XI. 29.) Ab határozat, Abh 1993, 335.; 1/1994. (I. 7.) Ab határozat, Abh 1994, 35. Ab határozatok]. Az Alkotmánybíróság az 59/1993. (XI. 29.) Ab határozatában (Abh 1993, 353.) Mindenkinnek alanyi jogosultságot biztosít ahhoz, hogy jogát független és pártatlan bíróság előtt érvényesítse. Az alapvető jogból következően az államra az a kötelezettség hárul, hogy – egyebek között – a polgári jogok és kötelezettségek (a polgári joginak tekintett jogviták) elbírálására bírói utat biztosítson.

A **bírósághoz fordulás alapjoga** – az Alkotmány 8. § (2) bekezdésére figyelemmel – **nem jelent korlátozhatatlan alanyi jogot a perindításra**. törvény azonban az alapjog lényeges tartalmát nem korlátozhatja és a korlátozásnak el- kerülhetetlenül szükségesnek és az elérni kívánt célhoz képest arányosnak kell lennie.(930/b/1994. Ab határozat, Abh 1996, 502, 505.)

4.3. Az Alkotmánybíróság döntésére irányadó joggyakorlat az EJEB döntéseire tekintettel

Álláspontom szerint az Alaptörvény vonatkozó rendelkezésein felül az **Emberi Jogok Európai Bíróságának (EJEB) vonatkozó releváns döntéseire és ebből levezethető joggyakorlatára is figyelemmel kell lenni a tárgy ügy kapcsán.**

Az EJEB gyakorlatát az Alkotmánybíróságnak az Egyezmény alkalmazása során figyelembe kell vennie, mivel az **Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt** valamint az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyvet (a továbbiakban: EJEE), melyet Magyarországon az **1993. évi XXXI. törvény** hirdetett ki, ezáltal az a hazai jogrendszer részévé vált. Ebből következően Magyarország olyan nemzetközi jogi kötelezettséget vállalt, amelynek belső joggal való összhangját az **Alaptörvény Q cikkének (2)-(3) bekezdése** alapján biztosítja.

Az EJEE 19. Cikke alapján hozták létre az EJEB-et, amelynek **megállapításai, gyakorlata a részes államok bíróságaira nézve is kötelező erővel bírnak.**

Az EJEE 6. Cikk 1. bekezdés szerint mindenkinek joga van arra, hogy ügyét a törvény által létrehozott független és pártatlan bíróságtisztelességesen nyilvánosan és ésszerű időn belül tárgyalja, és hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségeitárgyában.

A 166/2011. (XII. 20.) AB határozatában kimondta, hogy az Egyezmény hiteles értelmezésének jogával az Egyezményben a részes államok által felruházott Bíróság joggyakorlatát veszi alapul.

Hivatkozom az EJEB gyakorlatának követendősege körében a **61/2011. (VII. 13.) számú határozatának alábbi szakaszára.**

Az EJEE 6. Cikk megszegése az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, valamint a B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből következik, hogy az alkalmazandó jogszabályt a nemzetközi jogra is figyelemmel, azzal összhangban kell értelmezni.

4.4. A jogállamiság és a jogbiztonság alkotmányos alapjogának érvényesülése különös tekintettel a jogerő tiszteletben tartásának elvére

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdése a korábbi Alkotmány 57. § (1) bekezdésével azonosan rendelkezik, amikor kimondja, hogy „mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

A jogerő védelme a jogállamiság részét képező **jogbiztonság elvéhez kapcsolódóan** jelent meg.

Álláspontunk szerint abban az esetben, ha közigazgatósági hatósággként meghozott közigazgatási határozatot, mely maga a közigazgatási határozatnak felel meg, nem lehetne megtámadni a közigazgatási bíróság előtt, hanem ilyen határozatot szabadon hozhatna a hatóság, majd utólag arra hivatkozhatna, hogy helytelen formában hozott mint hatóság határozatot, holott közigazgatási hatósággként nem is hozhatta volna meg azt, majd a Kúria emiatt a közigazgatási határozat felülvizsgálata iránti pert megszünteti, **ezzel többek között minden esetben a jogbiztonság elve sérülne.**

A jogerő intézménye, alaki és anyagi jogerőként való pontos meghatározottsága a jogállamiság részeként alkotmányos követelmény. Az Alkotmánynak megfelelően biztosított jogorvoslati lehetőségek mellett **beállott jogerő tiszteletben tartása a jogrend egészének biztonságát szolgálja. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadó voltához alapvető alkotmányos érdek fűződik.**

A jogállamiság lényeges eleme, hogy a törvénynek egyértelműen meg kell határoznia, mikor támadható meg egy bírósági határozat rendes fellebbezési jogorvoslattal, illetve, hogy a jogerőssé vált határozat megtámadására milyen feltételek alapján van lehetőség, s hogy mikor következik be az az állapot, amikor a jogerős határozat már semmilyen jogorvoslattal nem támadható. **A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi keretei között – irányadóvá váljék mind az eljárásban résztvevőkre, mind a később eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra.**

A bírósághoz fordulás joga (polgári jogok és kötelezettségek esetében) azt jelenti, hogy polgári ügyekben a félnek joga van bíróságok előtt eljárást indítani. A **jogerős és végrehajtható ítélet csak**

kivételes esetben semmisíthető meg, pusztán abból a célból nem, hogy az ügyben egy másik ítélet születhessen. A rendkívüli jogorvoslatokat a hatóságoknak abból a célból kell alkalmazniuk, hogy – amennyire csak lehetséges – méltányos egyensúlyba hozzák az érintett érdekeket.

Hivatkozom az EJEB Ryabykh kontra Oroszország ügyre, melyben hozott döntés szerint a felülvizsgálati kérelmet elbíráló felsőbbbíróságok feladata a justizmordok, nyilvánvalóan jogszabálysértő határozatok orvoslása, nem pedig az ügy bizonyítékainak újraértékelése vagy felülmérlegelése.

Az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében biztosított, bíróság előtti tisztességes eljáráshoz való jogot az Egyezmény Preambulumának tükrében kell értelmezni. A jogállamiság egyik alapvető aspektusa a jogbiztonság elve, amely többek között megköveteli, hogy azokban az esetekben, ahol a bíróságok végleges jelleggel eldöntöttek egy ügyet, az ítéletüket ne lehessen kétségbe vonni.

A jogbiztonság feltételezi, hogy egyetlen fél sem jogosult a jogerős ítélet felülvizsgálatát kérni pusztán abból a célból, hogy az ügy újbóli tárgyalását és új határozat meghozatalát kérje.

Az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem célja a jogerős ítéletben megállapított tényállás újraértelmezése volt.

Sajnálatos módon a Kúria Kfv.III.37.317/2015/4. végzésének 3. oldal 2. bek. 6. mondatában, miszerint: „Megállapítható a kinevezésre jogosult szerv korábban hozott határozatából, hogy a felperes álláshelye megüresedett.” olyan megállapítást tett, mely a jogerős ítéletben sem, sem az eljárásban sehol sem szerepelt, majd ebből vont le érdemi, döntést, közvetkeztetést.

A Kúria Végzésének 4. oldal (18) akként rendelkezik, hogy a tárgy kiegészítő határozat szükségképpen osztja az alaphatározat sorsát. Ekként döntését többek közt a Kúria Kfv.III.37.317/2015/4. sz. végzésére alapítja.

Jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező Kúriai végzés az EJEB gyakorlatában a polgári jogokra vonatkozó eljárások körébe tartozik az EJEE 6. Cikkének szempontjából.

A T. Alkotmánybíróság releváns joggyakorlataszintén a bírósághoz fordulás alapjoga részének tekinti a jogerős ítéletek hatékonyságát, a jogerő tiszteletben tartásának követelményét, mely ugyanakkor a jogállamiság elvétől elvonatkoztatottan nem értelmezhető.

Az Indítványozó végül kiemeli, hogy a jogerő intézményének tisztelete ugyan a jogállamiságból levezethető jogbiztonság elvéhez kapcsolódik, a 7/2013. (III. 1.) számú AB határozat 24. pontjából is kiderül, hogy „a jogbiztonság és a jogerő tiszteletének sérelme egyben alapjogi sérelmet is jelent.”

Álláspontom szerint a Kúria az ügyemben hozott, a jogerős bírósági ítélettel lezárt pert megszüntető végzésében nem hivatkozott olyan lényeges és meggyőző körülményre, amely indokolhatná a res iudicata elv áttörését.

A jogerős bírósági ítéletben megállapított tényállás újraértelmezése révén határozatával megsértette az Alaptörvény B) cikk (1) bek-t, a Q cikk (2-3) bek-t, XXVIII. cikk (1)-, és (7) bek-t, a 28. cikkét, 1 cikk (3) bek-ben biztosított alapjogaimat.

Alulírott panaszos indítványozó nyilatkozom, hogy az ügyben nincsen jelenleg folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy az ügyben nem kezdeményeztem perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében).

V.

Kérelem

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az előzőekben kifejtetteket összefoglalva kérem, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, a Kúria Kfv.II.37.444/2015/13. számú végzése alaptörvény-ellenességét, azt hogy az, az Alaptörvényben biztosított alapjogaimat sérti, sérti az Alaptörvény B) cikk (1) bek-t, a Q cikk (2-3) bek-t, a 28. cikkét, 1 cikk (3) bek-t, XXIV. cikk (1)-t, XXVIII. cikk (1) bek-t, XXVIII. cikk (7) bek-ben, valamint XIII. cikk (1)-(2)bek-ben foglalt és biztosított jogaimat, sérti az EJEK releváns joggyakorlatának figyelmen kívül hagyása következtében a 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezmény 6. Cikk (1) bekezdését, továbbá az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései téves értelmezésén alapul; és mindezekre tekintettel semmisítse meg azt.

Kelt Budapesten, 2016. június 14. napján

Mellékletek:

K/1- Ügyvédi meghatalmazás eredetiben

K/2- A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnökének El.10/2013. sz. határozata

K/3 - A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara elnökének El.18/2013. sz. határozata

K/4- A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányának V.5/2013 sz. határozata

K/5- A Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara Választmányának V.6/2013 sz. határozata

K/6- A KIM XX-ISZFO/191/13/2013. sz. határozata

K/7- A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32.807/2013/24. sz jogerős ítélete

K/8 – A Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 20.K.32808/2013/24. ügyiratszámú elsőfokú jogerős határozata

K/9- Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.III.37.317/2015/4. sz. végzése.

K/10 – A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.444/2015/13. sz. végzése.